

Bună seara Doamnelor și Domnilor și
Bine ați venit la Balul Arhitecților din 2015!

Vă rog să imi permiteți să vă ofer încă de la aperitive un supliment alimentar. De ieri mă gândesc la acest discurs de deschidere a balului, onoare pe care am avut-o, alături de câțiva distinși președinți ai Uniunii, de nu mai puțin de cinci ori până acum. Spre dimineață am avut un vis! L-am scris și vi-l împărtășesc:

Se făcea că odată lumea era împărțită în două țări mari, doar două. Într-una din țări erau mulți mulți clienți, toți oamenii erau de fapt clienți și exista, nu se mai știe cum și de ce, un singur arhitect. I se spunea Arhitectul Unic, sau mai pe scurt, Arhitectul. Nu era zi în care acesta să nu aibă de lucru. Toți clienții aveau câte ceva să îi ceară, iar el simțea pe zi ce trece că știe tot mai mult, dar nu reușea niciodată să fie mulțumit și să se întâlnească cu marele proiect al vieții lui. Ceilalți îl acuzau uneori de incompetență, de concurență neloială și de semnătură de complezență, deși era singurul arhitect, iar mai recent a fost bănuit chiar de plagiat. Ca să se protejeze și pentru că avea conexiuni înalte, arhitectul unic a reușit să facă se se înființeze prin decret o organizație pe care a denumit-o Odaia Arhitecților și pe care o conducea din umbră. A început să activeze și să facă anuale de arhitectură, la început mai rar și mai apoi din ce în ce mai des și mai bine, în fiecare semestru. Era foarte serios și muncitor, un adevărat perfecționist, dar nu reușea să își apropie visul, proiectul vieții lui, pe care nu i-l cerea nimeni. Anii treceau și nimeni nu era pe deplin fericit...

În cealaltă țară, în același timp, lucrurile erau puțin diferite. Acolo erau mulți arhitecți, foarte mulți arhitecți, de fapt toți erau arhitecți și doar unul singur era client. I se spunea Clientul Unic, sau mai pe scurt Clientul. Acesta nu știa ce să își dorească. Arhitecții nu știau cum să îl mulțumească și să îi facă pe plac și au început să se pregătească tot mai bine. Au înființat academii și gimnaziile de arhitectură, cursuri prepostuniversitare și studii aprofundate ale studiilor aprofundate. S-au specializat în cele mai rafinate aspecte ale arhitecturii diversificându-și pregătirea. Unii s-au perfecționat în arhitecturi la nivelul solului, alții în arhitecturi cu expunere la soare, în vreme ce alții tratau cu excelență problema arhitecturilor la umbră. Au obținut diplome și ștampile. Neștiind ce să facă ca să fie mai bine, unii au început să filmeze tot ce făceau

ceilalți, iar alții au început să îi filmeze pe cei care îi filmau la rândul lor. Au înființat noi și noi organizații tot mai eficiente și mai importante precum: Frăția Consorțiilor Arhitecților Superiori sau Adevărata Asociație a Adevăraților Continuatori ai Adevăraților Arhitecți. Au făcut congrese și alegeri, iar cine nu reușea să câștige la o organizație, trecea imediat la o alta și candida acolo. Cei mai buni reușeau să fie în toate, iar ceilalți, cei mulți, au dezvoltat din ce în ce mai tare o pasiune care a cuprins în scurt timp întreaga țară și căreia toți i s-au atașat fără rezerve: filatelia. Clientul Unic însă nu se putea decide asupra proiectului și anii treceau fără ca nimeni să fie cu adevărat fericit.

Într-o dimineață, după o noapte fără lună, Arhitectul din țara clienților și Clientul din țara arhitecților au avut în același timp câte un vis. S-au trezit animați de o aceeași dorință puternică și și-au făcut bagajele luând doar câteva lucruri care le-ar fi putut fi de folos în viitor. Au plecat deodată în exil, fiecare în țara cealaltă, arhitectul în țara arhitecților și clientul în țara clienților. Se spune că la graniță privirile lor s-au intersectat pentru câteva clipe.

Vreți să știți ce a urmat după aceea?

Pentru asta trebuie să veniți și la Balul Arhitecților din 2016, iar eu trebuie să îmi continui visul...

Vă urez o seară minunată tuturor!